

ΕΤΟΣ 61οv

17 Μαρτίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3120)

ΤΟ ΕΝΔΥΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὡς Υἱός τοῦ Θεοῦ, δέν ἔχει ἀσφαλῶς καμία ἀπολύτως ἀνάγκη ἀπό ἐνδύματα οὔτε γιά κάλυψη, οὔτε γιά εὐπρεπισμό. Ἡ λαμπρότητα τῆς θείας Του δόξας ἀποτελεῖ τό φωτεινό ἐνδυμα καί τό μεγαλοπρεπή στολισμό Του, ὅπως μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ Ψαλμωδός: «Ἐξομολόγησιν καί μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον» (103, 1).

Ἐμᾶς θέλει νά μᾶς ἐνδύσει χιτώνα φωτεινό πού θά λάμπει ἀπό τό δικό Του αἰώνιο φῶς, ὥστε νά μετέχουμε στή ζωοποιό Του χάρη, γιὰτί «ἐν Αὐτῷ Ζωή ἦν καί ἡ Ζωή ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων» (Ἰω. 1, 4).

Γιά νά γίνει αὐτό ὁμῶς πρέπει νά κάνουμε μιά μεγάλη ἀλλοίωση, ὅπως μᾶς λέει ὁ ἀπ. Παῦλος: «Νά πετάξουμε ἀπό πάνω μας τά ἔργα τοῦ σκότους καί νά φορέσουμε τά ὄπλα τοῦ φωτός». Τί σημαίνει αὐτό;

Τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καί τό φῶς τῆς ἀρετῆς

Πρὶν μᾶς ντύσει ὁ Κύριος μέ τή δόξα καί τό φῶς του χρειάζεται νά ἀπαλλαγούμε (ἀποθώμεθα) ἀπό τό ἐνδυμα τοῦ σκότους πού εἶναι ἡ ἁμαρτία, καί μάλιστα τώρα, πού εἶναι καιρός γιά καθέναν ἀπό μᾶς. Διότι ἡ ζωή μας ἐδῶ, ὅπου συντελοῦνται ὅσα σκοτίζουν τό νοῦ καί ἀμαυρώνουν τήν ψυχή, τελειώνει, φεύγει γρήγορα, φτάνει νωρίς στό τέλος τῆς (ἡ νύξ προέκοψεν). Ὅσο διαρκεῖ αὐτή ἡ Ζωή εἶναι καιρός εὐκαιρος γιά μᾶς νά βγάλουμε ἀπό μέσα μας ὅλες τίς ἐνοχές πού κρίνουν τήν ψυχή μας καί τοὺς ἐφάμαρτους μοητισμούς τοῦ σώματος μας, καί νά βγάλουμε ἀπ' τό μυαλό μας τό σκοτεινό ἐνδυμα τῆς ἁμαρτίας.

Ἀφοῦ ἀπαλλαγούμε ἀπό τήν ἐπιρροή τῆς ἁμαρτίας ὀφείλουμε νά ἐργασθοῦμε πνευματικά, νά καλλιεργήσουμε τίς εὐαγγελικές ἀρετές στή ζωή μας, ὥστε νά ἐνδυθοῦμε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, νά περιβληθοῦμε τή χάρη τῆς μεγάλης Του δόξας.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ´ ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνετε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθῆσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Ὁ Κύριος ἴδει ὅτι «ἐγὼ πρέπει νὰ ἐκτελῶ τὰ ἔργα πού μοῦ ἀνέθεσε νὰ κάνω (ἐδῶ) Ἐκεῖνος πού μέ ἔστειλε (στή γῆ), ὅσο διαρκεῖ ἡ ἐπί γῆς παρουσία μου, ὅσο εἶναι καιρὸς» (Ἰω. 9, 4). Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος μᾶς προτρέπει νὰ ἐργασθοῦμε ἐδῶ, ὅσο ζοῦμε, τὰ ἔργα τῆς πίστεως ἐπειδὴ «τοῦ καθενός ἀπὸ μᾶς τό τέλος (ὁ θάνατος) εἶναι κοντά». Καί σιγά σιγά νὰ ντυθοῦμε ὅλο τὸν Κύριο, ὅπως μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος: «Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν» (Ρωμ. 13, 14). Γιατί πρῶτα ὀφείλομε νὰ ἐνδυθοῦμε τίς φωτεινὰς ἀρετὰς τοῦ Κυρίου καὶ μετὰ «τὸν αἴτιον ὄλων τῶν φώτων Χριστόν» (ἄγ. Νικόδημος), δηλ. τό πλήρωμα τῶν ἀρετῶν πού εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς. Νὰ βαπτισθοῦμε μυστηριακά στή χάρη Του γιὰ νὰ ντυθοῦμε τὸν Χριστό, ὅπως μᾶς ὑπενθυμίζει πάλι ὁ Ἀπόστολος: «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε» (Γαλ. 3, 27).

Ἡ φροντίδα τοῦ ἐνδύματος τοῦ Χριστοῦ

Δέν ἀρκεῖ νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ ἐνδύματος τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ τό διατηροῦμε καθαρὸ, ἄσπιλο ἀπὸ τὴν προσβολὴ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ τοῦτο θὰ τό ἐπιτύχουμε, ὅπως μᾶς ἴδει πάλι ὁ ἀπ. Παῦλος, ἐάν δέν μετατρέπουμε τὴ φροντίδα τοῦ σώματός μας σὲ ικανοποίηση τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, «καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας». Διότι δέν ἐνδυσώμεθα μέρος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ὅλο τὸν Χριστό. Δέν ὑπάρχει δηλ. κῶρος γιὰ ἁμαρτία. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος ἴκει ὅτι ὁ Θεὸς «τούς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες φορέσωμεν τὸν Θεόν». Μᾶς φορεῖ ὁ Χριστὸς ὅλους μέσα στήν ἀγάπη Του γιὰ νὰ φορέσουμε κι ἐμεῖς ὅλο μέσα μας τὸν Θεό. Δέν ὑπάρχει περιθώριο γιὰ πονηρὰς πράξεις πού προσβάλλουν τό Πανάγιο Πνεῦμα σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἡ ὑψὲς τοῦ φωτεινοῦ ἐνδύματος πού μᾶς δίνει ὁ Χριστὸς εἶναι πνευματικὴ. Ἡ ἐνδυμα Χριστοῦ εἶναι ἡ χάρη τοῦ Πατρὸς (ἄγ. Νικόδημος) καὶ ἁμαρτία δέν νοεῖται, οὔτε χωρεῖται.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ἱκανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας της. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέξεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγη ἀπό ὄλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῆ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι σύ πού κρίνεις ξένον ὑπνρέτην; Τό ἄνθά σταθῆ ἢ πέσῃ ἀφορᾶ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κάνῃ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἐπειδή ὁμως εἴμαστε ἄνθρωποι καί εὐκόηλα παρασυρόμαστε στήν ἀμαρτία καλόν εἶναι νά ἔχουμε κατά νοῦν τό ὠραῖο ἐξαποστειλῆριο τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου: «Τόν νυμφῶνα Σου βλήπω Σωτήρ μου κεκοσμημένον καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τήν στολήν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα καί σῶσόν με». Λαμπρύνει τόν ψυχικό μας κόσμον ὁ πνευματικός ἀγώνας πού καταβάλλοιμε, διορθώνει τήν πορεία μας πρὸς τόν Χριστό. Γι' αὐτό καί ὁ ἄπ. Παῦλος μᾶς συμβουλεῖ «ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν», δηλ. ἡ ζωή μας νά εἶναι φωτεινή σάν τήν ἡμέρα, χωρίς σκοτεινά σημεῖα ἀμαρτωλῆς συμπεριφορᾶς.

Πῶς ντύνεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος

Στήν ἐποχή μας ἄλλοι ντύνονται ἀπλά καί ἄλλοι ἐπιστρατεύουν τή μόδα καί τοὺς ἐνδυματολόγους γιά νά ἐντυπωσιάσουν μέ τὰ ἀκριβὰ ἐνδύματά τους. Καί προσαρμόζουν ἀνάλογα τή φυσική συμπεριφορά τους. Τόσο τὰ ἐνδύματά τους ὅσο καί ἡ συμπεριφορά τους, ἀπ' τή στιγμή πού δέν ἐμπνέονται ἀπό τό πνεῦμα Χριστοῦ, εἶναι ἐνδυμασίες καί στολισμοί πού δέν ἀντέχουν στό χρόνο, φέρουν μέσα τους τή φθορά καί τή ματαιότητα.

Ἡ Ἐκκλησία, πάντα διαχρονική προβάλλει τό ἐνδυμα τῶν ἀρετῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅσοι ἐπιθέγουν νά ἐνδυθοῦν τόν Χριστό ἔχουν πνευματική ἀντίληψη τοῦ κάλλους Του. Βλέπουν μέ τὰ μάτια τῆς πίστεως, ὅπως οἱ πρόκριτοι μαθητές τοῦ Κυρίου τήν ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεώς Του, ὅτι ἴλαμπουν «τά ἱμάτια Αὐτοῦ ὡς τό φῶς». Δέν συγκρίνονται σέ χρῶμα καί ἴλαμπη μέ τὰ ἐνδύματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Ἡ ποιότητά τους εἶναι ἀνεξίτηλη καί ἡ ὁμορφιά τους

17 Μαρτίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ»

Ἄλεξιου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. στ΄ 14 - 21.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Μαρτίου, Α΄ Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24 - 26, 32 - 40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44 - 52.

αἰώνια. Γιά τό ἴλογο αὐτό ἐπέλεξε πρώτη ἡ Θεοτόκος νά ἐνδυθεῖ τόν ἐπουράνιο χιτῶνα τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ Της. Λέει χαρακτηριστικά ὁ Δαβίδ: «Παρέστη ἡ βασιλίσσά σου ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῶ διαχρύσω». Λάμπει περισσότερο καί ἀπό τό χρυσό τό ἐνδυμα τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅσοι ἀπολαμβάνουν αὐτῆς τῆς τιμῆς ἀγάλλονται πνευματικά διότι ὁ Θεός τοὺς ἀξίωσε νά ντυθοῦν «ἱμάτιον εὐφροσύνης».

Οἱ χριστιανοί βαπτίζονται «εἰς Χριστόν» καί ἐνδύονται τόν Χριστό. Ἐνδύονται τῇ σωτήρια χάρι Του καί πορεύονται στό φῶς τῶν ἐντολῶν Του. Ἀγωνίζονται νά διατηρήσουν τό πνευματικό τους ἐνδυμα φωτεινό γιά νά εἰσέλθουν στόν αἰώνιο νυμφῶνα τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΜΙΚΡΟΝ ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ Γ΄

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ἐγκρίσει τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(σχῆμα 14x21 ἐκατ., σελ. 110)

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ἀποτελεῖ τήν καρδιά τῶν καθημερινῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Χωρίς ὑπερβολή μποροῦμε νά ὀνομάσουμε τή λειτουργία αὐτή ὡς «Λειτουργία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς», ἀφοῦ εἶναι ἡ πιό χαρακτηριστική Ἀκολουθία τῆς ἱεραῆς αὐτῆς περιόδου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, πλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, πλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr